

Het jaar als inwijdingsweg

De zon beweegt in een jaar door de dierenriem heen en biedt zo de mogelijkheden dat je elk van de twaalf tekens innerlijk kunt beleven, alsook in de natuur. Dat op zichzelf is boeiend om te zien hoe je eigen ziel en geest zich tot de maanden van het jaar verhouden. Hieronder wil ik echter op een andere manier het jaar bezien, en wel als de herhaling en invulling van kosmisch-aardse processen die hun weerslag hebben gekregen in onze jaarfeesten.

1. Een stukje geschiedenis

In de voorchristelijke tijden, en ook nog steeds in niet-christelijke culturen, worden met name de twee zonnewendes midwinter en midzomer gevierd, wanneer de zon het laagste respectievelijk het hoogste punt aan de hemel in de dierenriem bereikt: rond 21 December en 21 Juni. Daarnaast in de gematigde streken de aanvang van de lente (23 Maart) en de herfst (23 September). Dit met name bij de culturen die een tijdsrekening hebben die is gebaseerd op de rondgang van de zon door de dierenriem. Andere indelingen zijn meer gericht op de maan en diens ritme, waardoor veranderlijke vieringen zijn ontstaan. Hier tussendoor zijn er verschillende andere jaarfeesten ontstaan, zoals het oogstfeest, carnaval. Veel van de jaarfeesten zijn historisch ontstaan. Vanuit mijn waarnemingen, en vanuit mijn culturele achtergrond, wil ik een dieper inzicht geven in de christelijke jaarfeesten. Dit aangezien het volgens mij een groot kosmisch-aards gebeuren is geweest dat het boven-kosmische wezen Christus zich 3 jaar lang heeft geïncarneerd in Jezus van Nazareth. En dat daardoor veel op aarde heeft kunnen veranderen. De komst van dit hoge wezen is al duizenden jaren lang voorbereid geweest. Ik zeg dit niet vanuit een of andere geloofsovertuiging (want die heb ik niet), maar doordat ik zelf door dit wezen ben ingewijd ongeacht dat ik mezelf atheïst noemde, en dat ik hierna onderzoek heb gedaan naar verschillende oude mysterieplaatsen in Europa en daarbuiten, tijdens en rond mijn projecten van aardeheling. Op grond van die waarnemingen, naast dat wat ervan bekend is in andere tradities, wil ik de onderstaande wetenswaardigheden delen. En dat gaat ervan uit dat Christus het individuele 'ik', de individuele geestkiem voor ieder mens heeft gebracht, op grond waarvan we een persoonlijke ontwikkeling kunnen gaan sinds het begin van onze jaartelling. Ervoor was het gros van de mensheid eerder een groepswezen dat handelde vanuit zijn familie, stam of volk. Alleen de koningen en priesters konden een individuele ontwikkeling gaan en dienden als vertegenwoordigend ik voor hun volk. Vandaar ook dat tot die tijd enkel horoscopen werden gemaakt van de leider, niet van de individuele mens, Dat veranderde pas in de 2^e eeuw na Chr., toen men hier bewust van werd.

In het oude Indië leerden de zeven Rishi's de mensen over de komst van een verlosser, die al het aardse uiteindelijk zou omvormen. Zij deden dat door 's avonds aan het kampvuur te vertellen wat er in hen leefde aan geestelijke werkelijkheden. Uiteindelijk is dit opgeschreven in de Veda's en Upanishads. De oude Egyptenaren zagen het hoge Christuswezen vanaf de zon naar hen toekomen, en verbeeldden dat in het aangezicht van Osiris dat groenkleurig in de zon werd gezien. De Joodse ingewijde Mozes ontmoette dit wezen 1000 v. Chr. in het brandende braambosje, die hem zei 'Ik ben de IK BEN' (wat helaas door zowel Joden als Christenen is vertaald met het vrij zinloze 'Ik ben die ik ben'). Tijdens de Griekse tijd waren er in het Midden Oosten verschillende mysterieoorden van de god Marduk, een naam voor de Aartsengel Michaël (zijn Joodse naam), met als belangrijkste centrum in het huidige noorden van Syrië nabij de Eufraat op een belangrijke handelsroute naar Turkije en Europa. Hier werden de karavaanleden vaker uitgenodigd om de zonsondergang en opkomst te vieren, en werden zij met de zonsopkomst verbonden met hun toekomstige ik. Op het Griekse eiland Samothrake, het mysterieoord van de zogeheten

Grote Kabyren, werden de mensen een jaar lang innerlijk voorbereid om de naam van het Christuswezen uit te spreken in de rook, waardoor zij de Mars-representant van de aarde tot die tijd eerst waarnamen, dan de toekomstige Mercurius-representant, met daartussen het Christuswezen, dat met Zijn komst de overgang bewerkstelligde in de aarde van strijd waardoor we karma vergaarden, naar die van genezing, waarin we dat karma kunnen omvormen en helen. Had je dit wezen gezien, dan had de wijdeling de moed om zijn verdere leven aan te gaan.

In zuidwest Engeland bij Glastonbury vonden we de resten van het Keltische mysterieoord Avalon. Hier toonde zich dat de inwijding eruit bestond dat de wijdeling zijn ziel en geest stuurde naar Ierland overzee, waar hij of zij door twaalf ingewijde priesters werd erkend, gesterkt en geëerd in zijn ik. Later bij landschapswerk in Knowth in Oost Ierland vonden we deze gewijde plaats onder de grond. En in Newgrange was er al van voor 9000 jaren geleden een lange gang gemaakt in een heuvel, waar aan het einde alleen op 21 December het zonlicht invalt (nu nog steeds). De kamer die is opgebouwd uit rotsblokken en stenen alhier bestaat uit drie nissen, die elk de krachten herbergen van de overige drie menselijke lichamen: zijn ziel, levens- en fysieke lichaam. Hier mocht dus ver voor onze jaartelling het individuele ik al beleefd worden, waarschijnlijk na lange voorbereidingen van de wijdeling. Ze hebben er al mee leren werken in die tijd. En de Kelten waren de leermeesters voor de Germanen, die hun centrale heiligdom hadden in de Externsteine in Midden Duitsland.

Belangrijke aanduidingen wat dit betreft komen van Rudolf Steiner. Hij nam waar dat het de bedoeling was dat de Germanen als eerste volk het ik in het fysieke lichaam dienden te laten ontwaken en verder uit te werken. Daartoe heeft eerst de Griekse volksziel zich geofferd om in het Romeinse rijk de christelijke kerk te vormen (Griekenland werd 150 v. Chr. overwonnen door de Romeinen). De Romeinse volksziel heeft zich ten doel gesteld om met de ontwikkeling van de burgerrechten het individuele ik van ieder vrij mens tussen de andere de ruimte voor ontwikkeling te geven. Ondertussen hadden de Marduk mysteriën zich over het gehele Romeinse rijk verspreid, en veranderden in plaatsen waar met muziek en toneelspel de ziel werd gewekt, zodat de geest erin wakker kon indalen. En de Keltische volksziel heeft zich geofferd voor de ontwikkeling en bescherming van het esoterische Christendom, welke de innerlijke inhouden van dat weten behoedde en begeleidde. Een reden waarom de cultuur van de Kelten, die van Klein Azië tot in Spanje en Ierland leefden, zo snel uitstierf en alleen in de uithoeken van Frankrijk en Brittannië overleefde. Deze Keltische volksziel inspireerde de meer esoterische richtingen, zoals die naar buiten zijn gekomen door de Albigenzen, sommige monnikenorden waaronder de Tempeliers, Rozenkruisers en in de vorige eeuw de Antroposofie. Helaas is sinds de verheffing van de christelijke kerk tot staatskerk (313, door keizer Constantijn) hierbinnen een machtspolitiek ontstaan die met zijn concilies stap voor stap de mensen hun individuele ik ontzegden en alleen een stukje onsterfelijke ziel toekenden. Het Vaticaan kent alle esoterische leringen, ook uit andere culturen, maar houdt die weg van de mensen, onder het mom van dat de mensen hier nog niet rijp voor zijn. Zo zijn er ook berichten dat de katholieke kerk heimelijk een adviseur afstuurde op de ziener Mohammed, die voor hem zijn beelden interpreteerde, waaruit dan de Koran en uiteindelijk de Islam is ontstaan, weer vanuit de machtspolitiek om Jeruzalem zo te kunnen veroveren. Wat ondanks een aantal Kruistochten niet is gelukt. Ook zijn de verschillende jaarvieringen van niet-christelijke tradities opgenomen in het christendom, waardoor we nu met Pasen paashazen en eieren nuttigen, de vruchtbaarheidsymbolen van de Ishtar tempels van Mesopotamië (Venus; het Engelse woord Easter voor Pasen komt van Ishtar), en de dennenbomen met Kerst van de Germanen. Maar de inhoud van de jaarfeesten is sinds begin van onze jaartelling aangepast aan de innerlijke gebeurtenissen die met de komst en het werken van Christus samenhangen, wanneer je die innerlijk kunt meeleven. Zodat je dus door het religieuze jaar te volgen, jezelf kunt afstemmen op de innerlijke ontwikkeling die hiermee gepaard gaat.

2. Het religieuze jaar als afbeeld van de mens- en wereldwording

Op Kerstavond wordt de geboorte van het kindje gevierd dat door de herders wordt vereerd, zoals dit wordt beschreven in het Lucas evangelie. Dit gebeurt in Bethlehem, dat ligt aan de voet van de berg Moria, een van de twee bergen waarop Jeruzalem is gebouwd. In deze berg had Melchizedek, de priester van de hoogste God zijn mysterieplaats, 2000 jaar v. Chr. Toen Abraham dit land had veroverd, bracht hij deze de drie sacramenten van het latere Heilige Avondmaal, te weten de kelk als beeld voor het geestzelve, het latere helderziende vermogen; hierin de wijn als later heldervoelende, inspiratieve vermogen door omvorming van het bloed, de zogeheten levensgeest; en het brood als latere geestmens, het intuïtieve vermogen door omvorming van het aardse-fysieke lichaam en de aarde. De stal waarin de herders kwamen, was een grot, en wel de uitgang van die mysterieplaats Moria. En de plaats waar zo'n 6 jaar ervoor Herodes een paar honderd pasgeboren kinderen had vermoord. Dit was nadat de drie koningen uit het Oosten bij hem waren langs gegaan en het andere Jezuskind hadden aanbeden: zoals dit in het Mattheüs evangelie is beschreven. Dit kind is met zijn ouders gevlucht naar Egypte. De herder-Jezus was een afstammeling van Nathan de wijze, een priester en een van de zonen van koning David. Hierin werkte het ik van Gauthama Boeddha, en vormde diens ziel om tot eentje die zeer veel compassie kon dragen. De koningen-Jezus die in Jeruzalem werd geboren, stamde af van een andere zoon van David, de latere koning Salomon. Hierin werkte het ik van de grote Perzische ingewijde Zarathoestra of Nazaratos. Het lichaam van deze Jezus werd later bij terugkomst in Palestina ziek en stierf, waarna het ik van Zarathoestra intrad in het lichaam van de andere Jezus toen die twaalf was. Hierdoor kon hij zijn wijsheid, door de liefde heen die door Gauthama in de ziel was afgedrukt, in de tempel ventileren op die leeftijd. De oosters-orthodoxe Christenen vieren diens geboorte op 6 Januari, Epifanie ofwel Driekoningen, ondanks dat de werkelijke geboorte waarschijnlijk in September plaats heeft gevonden, ongeveer 6 jaren voor de geboorte van de herder-Jezus. Het is het einde van de dertien zogeheten heilige nachten. Ook wordt met Driekoningen gevierd dat het Christus-ik bij de doop in de Jordaan indaalde in Jezus van Nazareth, waardoor het op aarde Zijn werk kon doen. Zo'n doop was niet een besprenkelen met water, maar eerder net zo lang iemand onder houden tot hij bijna verdronk, waardoor het eigen ik erin kon incarneren. In dit geval het Christus-ik, waarna het Zarathoestra-ik uitweek.

Nu spiegelen deze kosmisch-aardse gebeurtenissen zich nog elk jaar gedurende de Kersttijd, aangezien wij sindsdien elk een individueel ik hebben gekregen. Met Kerstavond krijgt dit individuele ik impulsen die het kan gaan uitwerken het aankomende jaar. Nu wordt ons gehele wezen door het jaar heen gedragen door onze engel, die ook onze orgaanprocessen bestuurt omdat wij dat zelf nog niet kunnen. Om open te zijn voor die nieuwe ik-inslag, moet onze engel zich dus losmaken van onze lichamen. En dat gebeurt stap voor stap, door de vier aan de Kerst voorafgaande weken heen, de zogeheten Adventsweken. In de eerste Adventsweek laat onze engel los van ons fysieke lichaam: vandaar dat deze week in het teken van het element aarde en de mineralen staat. In deze week komen we dus fysiek op onszelf te staan, en dienen onze aardse omstandigheden zelf te dragen, ongeacht hoe die zijn op dat moment. We kunnen ons alleen voelen staan.

In de tweede Adventsweek laat onze engel los van ons levenslichaam, dat werkt door het element water. Dit delen we met de planten, vandaar dat deze week in het teken van het plantenrijk staat. In ons levenslichaam werken onze gewoonten. Die worden ook beheerd door de engel, en wanneer diens steun wegvalt, blijken er ineens afspraken op niet navolgbare wijze niet meer door te gaan. We dienen onze gewoontepatronen aan te zien en zo nodig iets aan te veranderen.

In de derde Adventsweek laat de engel los van onze ziel, dat werkt door het element lucht. Dit delen we met de dieren, vandaar dat deze week in het teken van het dierenrijk staat. Nu kunnen we ineens tegen onze medemensen opvliegen, en tonen we elkaar onverbloemd de

dubbelganger. Een goede mogelijkheid dus om ons deze eens nader te realiseren en aan te zien.

In de vierde Adventsweek, naar Kerstavond toe, laat de engel los van ons ik, dat leeft in het element vuur, de warmte. Waardoor we geheel en al op onszelf komen te staan. Waarschijnlijk is dit de reden waarom Kerst zo'n, vaak geforceerd, familiegebeuren is. We denken de ander nodig te hebben. Het is echter een mogelijkheid om ons geheel op eigen kracht meditatief af te stemmen op wat de ik-impuls met Kerst ons kan brengen.

Overigens wordt de nieuwe ik-geboorte met Kerstavond al een langere tijd in het jaar voorbereid. Met Michaëli op 29 September, het feest van Michaël die de draak verslaat, kunnen we in de viering de moed ontwikkelen die we nodig hebben om weer naar de herfst toe ons uiteen te zetten met de duisternis die gaat overheersen. De drakerige zwavelkrachten van de zomer die ons dromerig kunnen maken, worden verdreven door het kosmische ijzer dat door de meteorozwermen dan onze atmosfeer doordrenkt. Met Sint Maarten op 11 November lopen we met lantaarntjes de donkere avond in en geven elkaar dat wat we kunnen missen (en niet meer; de Romeinse soldaat Martinus gaf de helft van zijn mantel aan een arme bedelaar, de andere helft had hij zelf nodig). De mantel en de lichtjes bieden bescherming tegen het dodenrijk, dat dan heel dichtbij komt. Met Sinterklaas tonen we met surprises en gedichten elkaar een stuk van de dubbelganger, gekleed in humor, en geven we elkaar (het ik) een cadeautje dat we nodig hebben om verder aan onszelf te kunnen werken. Dit is overigens een vervorming van de Germaanse god Donar of Thor, de bringer van het ik, die met zijn bokkenwagen door de wolken reed en met zijn hamer het ik-vuur als de bliksem uit die wolken sloeg. De zwarte Piet die hij bij zich had (mag helaas niet meer), verbeeldde de nog duistere dubbelgangerzijde van ons wezen.

De twaalf dagen en dertien heilige nachten van Kerstavond tot Driekoningen zijn de tijd dat de zon min of meer stil staat aan de dierenriem, en de dagen en nachten nauwelijks in lengte veranderen. Het jaar houdt zijn adem in en de geestelijke wereld is het dichtste bij van het jaar. Daarom kun je hier goed mediteren op de impulsen die jouw ik heeft gekregen. Elke dag vertegenwoordigt een maand in het komende jaar, en wanneer je je erop afstemt, kunnen je dromen je beelden geven over wat je het komende jaar door de maanden heen gaat doen met je ik-impuls. In deze tijd stil staan, kan je de kracht geven om op juiste wijze geleid, het jaar door te gaan.

Op Driekoningen keert je engel weer terug, en kan je je eigen dubbelganger voorhouden, waaraan je dan kunt werken. Hij doet dit samen met je hogere ik, waarvan je een afbeeld met je meeneemt (het overgrote deel blijft achter in de kern van de aarde en op de zon, zodat het niet door tegenmachten misbruikt kan worden). En hiermee vangt het jaar pas eigenlijk aan.

Hierop volgt tot Maria Lichtmis, 2 Februari, de tijd van Vrouw Holle, ofwel Moeder Aarde, in wiens lichaam je je kiemen voor het komende jaar uitbroedt. Het geeft een periode aan waarin je innerlijk werk kunt doen aan je eigen ziel. Na Maria Lichtmis begint carnaval, de omkeringsrite waarop iedereen een andere rol inneemt, zodat hij of zij de rest van het jaar weer in het gareel kan lopen (aldus de Middeleeuwse ordening). En dit eindigt op Aswoensdag, waarna er 40 dagen gevast kan worden tot aan Pasen. Of je nu katholiek bent of niet, het reinigen voor Pasen is goed om de afvalstoffen van de winter kwijt te raken en je innerlijk op het Paasgebeuren voor te bereiden.

Pasen valt op de eerste zondag na volle maan in de lente, en heeft dus een flexibele datum. Het is de christelijke invulling van het lentefeest, dat in veel culturen wordt gevierd. Pasen wordt vooraf gegaan door de stille of lijdensweek. Hiervan wordt doorgaans alleen de Goede Vrijdag gememoreerd, maar de gehele week is erg belangrijk in het religieuze jaar, aangezien hierin de oude mysteriën stap voor stap worden omgevormd naar de nieuwe, en het Oude Testament van de Bijbel wordt afgelost door het Nieuwe.

Op Palmzondag wordt gevierd dat Jezus Christus op een ezel Jeruzalem binnenreed en hier werd verheerlijkt door Zijn volgelingen. De ezel, een oude naam voor sterrenbeeld Kreeft, duidt op de hoogste hemelen, en hier wordt beschreven hoe Christus door alle engelen-

koren in de hemelen werd vereerd door gezang. Zijn volgelingen die dit zagen ofwel aanvoelden, konden niets anders dan 'Hosanna' uitroepen, doordat zij met hun ziel meegingen omhoog. De Joden noemen dit feest Pesach, het feest van de ongezuurde broden, waarmee de uittocht uit Egypte en verlossing van diens slavernij werd gevierd. Hier gaat het om een intocht en eren van het individuele IK BEN. De zondag is een herinnering aan een voormalige ontwikkelingstoestand van de aarde en kosmos, de Oude Zon, waarop ons levenslichaam is aangelegd, dat we delen met de planten. Hierin zitten de kiemen voor de levensgeest, ons inspiratieve vermogen, vandaar ook het engelen en menselijke Hosanna-gezag.

Op maandag wordt de vervloeking van de vijgenboom gevierd. Deze boom staat voor de oude helderziendheid die elk mens nog had in Atlantis, en die veel Galileeërs nog hadden. Deze helderziendheid hangt samen met de helft van de chakrabladen die geopend waren tijdens het droombewustzijn van de Atlantiërs. Door de vervloeking hiervan, dienden deze bladen zich te sluiten, waardoor de mens eerst volledig zou kunnen ontwaken in het fysieke bestaan en lichaam, waarna hij de andere helft van de chakrabladen door eigen morele inspanningen zou kunnen openen. Dit had dan als gevolg dat de oude voorheen geopende bladen dan ook weer zouden openen, maar nu vanuit een wakker ik-bewustzijn. De maandag wordt beheerst door de maan, en op de vroegere ontwikkelingstoestand van de aarde en mens die werd genoemd de Oude Maan is onze ziel aangelegd, toen nog zonder ik, en met een droom-gelijk bewustzijn.

Op dinsdag wordt de reiniging van de tempel gevierd. Ofwel het reinigen van het fysieke lichaam van al zijn ingeslopen onhelderheden en wezens die het bewustzijn vertroebelen. De dinsdag wordt beheerst door Mars, van waaruit ons zielslichaam stamt, en hierin kunnen driften en begeerten huishouden, die een aangrijping hebben binnen onze lymfe.

Op woensdag volgen de leringen in de tempel enerzijds, en het verraad van Judas voor geld anderzijds. Woensdag wordt beheerst door Mercurius, de planeet van de communicatie en handel.

Op Witte Donderdag werd het Heilig Avondmaal gehouden door Jezus met Zijn discipelen. Hieraan vooraf ging de voetwassing. De voeten hangen samen met sterrenbeeld de Vissen. Het tijdperk van de Vissen, begonnen met de Renaissance in de 15^e eeuw, werd hier voorbereid. Hij maakte met die voetwassing Zijn leerlingen wakker voor het karma dat zij hadden af te lopen, aangezien zij het zout der aarde dienden te vormen. De discipelen waren de grote ingewijden van de verschillende volken tot die tijd, later de profeten in het Joodse volk, en zijn sindsdien degenen die onze cultuur telkens vernieuwende impulsen geven, door bijvoorbeeld hun impulserende werk in de kunsten, wetenschappen en politiek. In het Heilig Avondmaal (dat 2000 jaar ervoor al aan Abraham als belofte was gegeven) geeft Christus aan dat Hij met Zijn dood en opstanding, waarbij Hij zonder karma wordt gedood, heer van de aarde gaat worden omdat Hij dat karma kan omvormen en zo de mensen van dier dwingende wetmatigheden kan bevrijden. Als Hij na Zijn opstanding heer van de aarde en dus ook van de elementen is, kun je Hem ervaren door de wijn als Zijn bloed, en door het brood als Zijn lichaam. Waarbij Hij ons voorgaat in de omvorming van die aarde door de omvorming van het bloed, wat de inspiratie of levensgeest (het helder horen ofwel voelen) vormt, en door de omvorming van het lichaam, wat de intuïtie of geestmens (helder willen) vormt. De kelk waaruit wordt gedronken, is het beeld voor de hypofyse, dat zich kan omvormen tot derde, helderziende oog, ons helderziende, imaginatieve vermogen ofwel geestzelf. En zo bereidde Hij zijn discipelen voor op Zijn dood en opstanding.

Hierop volgt Jezus' twijfel in de tuin van Getsémané, waarin Hij vraagt om niet te hoeven gaan door dood en opstanding. Zijn tot dan toe verstand ontwikkelde discipelen kunnen dit innerlijk niet meevolgen, wat wordt weergegeven als dat zij in slaap zijn. Het is een belangrijk moment van vrijheid, waarmee Hij onze huidige mogelijkheid tot de ontwikkeling van vrijheid heeft geschapen, op grond waarvan wij keer op keer voor daden vanuit liefde kunnen kiezen, of ook niet. Let wel: het is de bedoeling dat er uit ons mensen uiteindelijk Geesten van Vrijheid en Liefde groeien.

Dan op vrijdag volgt het aangeven door Judas, de ontmoeting met de Joodse raad en met hun koning Herodes, uiteindelijk met de Romeinse stadhouder Pilatus, die Hem laat kruisigen om de rust te doen herstellen. Vrijdag is de dag van Venus, de planeet waarop de troon van Lucifer is gegrond. Deze vrijdag is gevuld met bedrog en duisternis, en juist daardoor geeft het de kiem tot de diepste omvorming van al het kwaad. Judas pleegt zelfmoord, en dan gaat zijn helderziendheid open, waardoor hij de gebeurtenissen vanuit geestelijk perspectief kan waarnemen. Nog voor de dood aan het kruis deed Jezus Christus een van de grootste vernieuwingen van de oude mysteriën. Tot die tijd waren namelijk de mysteriën strikt gescheiden in die van het licht en die van de duisternis. Je maakte deel uit van de lichtmysteriën wanneer je je ziel zo reinigde en voorbereidde, dat je er je geestzelf in kon ontwikkelen. Je vormde je ziel om tot een kelk, waarin de geestelijke wereld zich kon uitdrukken. En dit vertaalde je dan op de wijze zoals je jezelf met ervaringen had voorbereid; dat heet het geestzelf. Je was dan een zoon of dochter van de moeder, ofwel de weduwe, namelijk Isis wiens gemaal Osiris was gedood. Je oefende helderziendheid. De duisternismysteriën richtten zich op de ontwikkeling van dat wat in ons levens- en fysieke lichaam als ontwikkelingskiemen wordt gevormd, en die zijn voor het dagbewustzijn duister. Het gaat hier om het innerlijke geesteskind dat leeft in de buik, tussen de navel- en zonnevlechtchakra's in, en die je de geestelijke vaardigheden van inspiratie (helder horen en voelen) en intuïtie (helder willen) doet ontwikkelen. Dat wordt in de Openbaringen van de Bijbel genoemd de Mensenzoon. Het leeft in de duisternis voor ons bewustzijn. Ging je deze weg, dan ontwikkelde je die zoon-krachten in jezelf. Je werd een ingewijde en/of een magiër, die twee vaardigheden waren niet erg van elkaar gescheiden. Nu spraken alleen de leiders van die licht- en duisternismysteriën met elkaar. Zij richtten zich op gerezen maatschappelijke of ander problemen, en onderzochten dat elk met hun eigen mensen op hun eigen wijze. Als je hierover als wijdeling openlijk sprak, dan stond daar de doodstraf op. Nu verbond Christus vlak voor Zijn dood deze twee mysteriestromen openlijk met elkaar. Onder het kruis stonden onder andere de discipel Johannes en Zijn moeder. Zij zag al het lijden van haar zoon meemaakte en bleef erin staan doordat zij helderziende waarnam wat er aan geestelijke werkingen achter stak. Zij was dus iemand van de moeder-mysteriën. Johannes was de uit de dood (inwijding) herrezen zanger Lazarus. Deze lag vaker aan Christus' borst en hoorde er de kosmische sferenmuziek uit klinken. Hij was dus inspiratief ingewijd, en iemand van de duisternis- ofwel zoon mysteriën. Aan Zijn moeder zei Christus 'Moeder zie uw zoon'. Hiermee duidde Hij aan dat je wanneer je alleen imaginaties ontwikkelt door je ziel op de geest te richten, makkelijk dogmatisch en star kunt worden in je overtuigingen, je hebt de frisse en speelse levenskrachten vanuit de zoon-mysteriën nodig om dat soepel te houden. Aan Johannes zei Hij 'Zoon zie uw moeder'. Daarmee aanduidend dat deze bij het gaan van de weg door de duisternis van de levenswerelden, makkelijk de weg kon kwijt raken. Hij heeft bij tijd en wijle nodig om stil te staan en zijn ervaringen tot beelden te laten worden, later tot begrippen en handvatten, zodat hij stap voor stap de duisternis kan doen oplichten en die weg helder kan leren gaan, zonder daarbij aan levenskrachten te verliezen. De moeder- en zoonmysteriën hebben elkaar nodig. En die zijn sindsdien weer verbonden met elkaar, waardoor je in elke incarnatie stukken van elk van de geestelijke vaardigheden imaginatie, inspiratie en intuïtie kunt ontwikkelen, al naar gelang je individuele ontwikkeling en behoeften.

Bij het intreden van de dood vloeiende Zijn bloed in de aarde, en kon Zijn ik stap voor stap de onderaardse sferen met zijn gevallen wezens eigen maken en omvormen, een proces dat nog steeds aan de gang is, maar dat toen als eerste is aangezet. Het vormde er de basis voor dat de mensen niet meer aan de dood zijn gebonden, maar in de geestelijke werelden kunnen opstaan na de dood en hun verdere reis door de planeetsferen en sterren gaan op weg naar hun eigen ster, vanwaar ze weer naar de aarde terug kunnen komen. Dit omvormingsproces voltrok zich op Stille Zaterdag, de dag die wordt beheerst door de planeet Saturnus. Bij de aanvang van onze kosmisch-aardse ontwikkeling die wordt genoemd de Oude Saturnus, werden de kiemen aangelegd voor ons latere fysieke lichaam,

en door het gaan door die hellewereld van oneraardse sferen en de omvorming ervan, werden de kiemen gelegd waardoor wij later ook ons fysieke lichaam en de aarde kunnen omvormen tot geestmens.

Op Paaszondag wordt de opstanding en overwinning van de dood gevierd. Het nog tere nieuwe fysieke lichaam van Christus, genaamd het fantoomlichaam, bevatte alle sterrenbeeld-idealén waarmee een mens zich kan omvormen. Tot Pinksteren, weer 40 dagen, diende dit lichaam nog verder te verdichten en aan te sterken. En hiermee is het Paasgebeuren in grote lijnen geschilderd als een openbaring en omvorming van alle oude mysteriën. Voor ons persoonlijk geeft het de tijd aan waarop de nieuwe impulsen van ons ik die we op Kerstavond hebben ontvangen, nu naar buiten mogen komen en dat we die in de wereld kunnen uitwerken. Vaak voel je tijdens de lijdensweek verdriet en verdrukking, soms ook angst. En met Pasen opluchting. Dat komt doordat de elementwezens ook de lijdensweek meebelevén, en ieder jaar de angst hebben dat hun heer niet meer opstaat. Wanneer Hij dit dan toch uiteindelijk weer doet, zijn zij blij en kun je dit innerlijk mee belevén als de vrolijkheid met Pasen waarin alle donkere wolken lijken te zijn verdwenen. Je kunt dan samen met hen de overwinning van het licht vieren.

Op de donderdag voor Pinksteren is het Hemelvaartsdag. Gevierd wordt de dag waarop Christus via de wolken in de hemel werd opgenomen. Zijn discipelen vroegen of ze mee konden met Hem, maar Hij zei dat dit nog niet kon, maar dat Hij aan iedereen een plaats in de hemelen zou bereiden. Nu is Hij onze kosmos binnengekomen als een Cherubijn, en deze engelen drukken zich onder andere uit in de wolken. Niet vreemd dus dat Hij in de wolken is opgenomen. En vanuit een wolk ben ik zelf door Hem ingewijd. Op deze dag en ook de dagen er omheen kun je de Christus in de levenswerelden makkelijk belevén door de wolken heen. Je kunt ook je eigen nieuwe ik-impulsen dan verbinden met de geestelijke werelden.

Met Pinksteren, 40 dagen na de opstanding met Pasen, wordt gevierd dat de Heilige Geest zich over de aanwezigen uitstortte. Hij had namelijk gezegd dat zijn discipelen niet mee konden komen met Hem, maar dat Hij hen de Trooster zou sturen, de Heilige Geest. Typisch is dat vooral Maria Magdalena, Zijn gemalin, het inzicht had wat die uitstorting betekende. Zij is een engel van Moeder Aarde, onze Isis Sofia ofwel de Heilige Geest. Met Pinksteren zijn de sluiers met de geestelijke wereld erg dun, en kun je hier makkelijk toegang toe vinden.

Na de zomerzonnewende op 24 Juni, met de aanvang van de zomer, wordt Sint Jan gevierd. Degene waarvan Jezus zei dat er niemand groter was dan hij, Johannes de Doper die voorheen de profeet Elia was geweest, oftewel er geen engel in een mens leefde met een hoger ontwikkeld bewustzijn. Maar dat juist deze engel door het mensen-ik op te nemen, weer opnieuw diende te groeien en zo een nog grotere engel kon worden. Met deze dag vier je de hoop op de ontwikkeling tot een hoger engelwezen. Alle kiemen die je met Kerst hebt ontvangen, mogen nu voluit aan het licht treden en zich in de wereld uiten. De hoop wordt gevierd met de Sint Jansvuren.

En na de aanvang van de herfst dien je op Michaëlsdag dan, nadat je je hebt vergaapt aan de zomer, weer de moed te ontwikkelen om de duisternis van de winter aan te kunnen gaan en het boze te overwinnen.